

Най-послѣ казахъ му, че ти, майко, ме накара да се обѣщая прѣдъ Бога, щото никога да не опитвамъ отъ тѣзи проклети питиета.

— Капитане, мога ли да наруша моята клетва ? Мога ли да забравя обѣщанието, дадено прѣдъ майка ми ?

Всички бѣха се прослзили Капитанинътъ си тури ржката на рамото ми и съ разтреперанъ гласъ ми каза :

— Не, мое дѣте, пази дад-нигѣ си думи, прави това, което си обѣщаль прѣдъ майка си !

Послѣ се обърна къмъ матрозитѣ и прибави :

— Ако видя отсега, че нѣкой отъ васъ принуждава това дѣте да пие, ще го накажа за примѣръ на другитѣ.

Полирь това капитанинътъ ми даде този биѣтъ отъ 100 лева, който ти изпращамъ.

Сега казвамъ ти „с'Богомъ“, скъпа майко. Сърдцето ми е пълно съ радостъ и съ още по-голъма обитъ къмъ тебе.

Твой синъ: Петъръ.

МАЛКАТА МАЙКА

олко е хубаво да бжде човѣкъ майка, си казваше малката Стоянка. И колкото по-често повтаряше тя тѣзи думи, толкось по-вече ѝ се искаше да стане майка на своята кукла.

Никой нѣмаше въ вѣщи, когато тя намисли да изпълни своето желание. Стоянка избра такова врѣме, за да нѣма кой да ѝ се прис-